DOMSTOLENS DOM (ANDEN AFDELING)
AF 22. SEPTEMBER 1983 [1]

SA Roquette frères
mod Office national interprofessionnel des céréales (ONIC)
(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Den franske Republiks Conseil d'État)

»Produktionsrestitutioner for majsstivelse«

Sag 311/82

Sammendrag

Landbrug — fælles markedsordning — korn — produktionsrestitution for majs forarbejdet til stivelse — beregning — tærskelspris og forsyningspris afgørende — satser, som skal anvendes — gældende satser den dag majsen forarbejdes

(Rådets forordning nr. 1132/74; Kommissionens forordning nr. 2012/74, art. 2, stk. 3)

Artikel 2, stk. 3, i Kommissionens forordning nr. 2012/74 om gennemførelsesbestemmelserne til forordning nr. 1132/74 om produktionsrestitutioner for stivelsesholdige varer skal fortolkes således, at produktionsrestitutionen for majs, som er forarbejdet til stivelse, skal være lig forskellen mellem den tærskelpris og den forsyningspris, som var gældende den dag, da majsen blev forarbejdet.

I sag 311/82

angående en anmodning, som Den franske Republiks Conseil d'État i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

SA ROQUETTE FRÈRES, aktieselskab efter fransk ret, Lestrem (Pas-de-Calais),

mod

OFFICE NATIONAL INTERPROFESSIONNEL DES CÉRÉALES (ONIC),

1 — Processprog: Fransk.

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen og gyldigheden af artikel 2, stk. 3, i Kommissionens forordning nr. 2012/74 af 30. juli 1974 om gennemførelsesbestemmelserne til forordning nr. 1132/74 om produktionsrestitutioner for stivelsesholdige varer,

har

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af afdelingsformanden P. Pescatore, dommerne O. Due og K. Bahlmann,

generaladvokat: S. Rozès
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb samt de indlæg, der er indgivet i medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen, kan sammenfattes således:

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

Rådets forordning nr. 120/67 af 13. juni 1967 om den fælles markedsordning for korn (EFT 1967, s. 29) omfattende en prisordning for forskellige kornsorter, herunder majs, med bl.a. fastsættelse af

— årlige indikativpriser, der offentliggøres hvert år inden vinterudsåningen, for at gøre det muligt for producenterne at rette sig herefter i deres dyrkningsplaner,

— en interventionspris, der fastsættes ud fra indikativprisen, og til hvilken de kompetente organer er forpligtet til at opkøbe det korn, der tilbydes dem,

— en tærskelpris, som prisen på de importerede produkter skal tilpasses efter ved hjælp af en importafgift.

På grund af den særlige markedssituation for korn- og kartoffelstivelse, særligt

fordi korn- og kartoffelstivelsesindustrien skulle opretholde konkurrencedygtige priser i forhold til priserne på substitutionsprodukterne, viste det sig nødvendigt at sikre, at de i denne industri anvendte basisprodukter, herunder majs, blev stillet til rådighed til en lavere pris end den, der ville fremkomme ved anvendelsen af importafgiftsordningen og den fælles prisordning. Dette resultat opnåede man ved hjælp af produktionsrestitutioner.

I artikel 11, stk. 1, i forordning nr. 120/67 bestemtes, at der skulle ydes en produktionsrestitutionen, bl.a. for majs, som af stivelsesindustrien anvendtes til fremstilling af stivelse.

Gennemførelsesbestemmelserne for produktionsrestitutioner samt betingelserne for udbetaling og størrelse blev fastsat i Rådets forordning nr. 371/67 om fastsættelse af produktionsrestitutioner for korn- og kartoffelstivelse og kvældemel (EFT 1967, s. 196).

Rådet gav i forordningen udtryk for, at en nøje vurdering af den situation, der fulgte af fællesskabsprisernes niveau og af konkurrencen mellem majs-, ris- og kartoffelstivelse på den ene side og kemiske substitutionsprodukter på den anden side, førte til, at restitutionen måtte fastsættes til et sådant beløb, at prisen for den af stivelsesindustrien anvendte majs måtte nedbringes til 6,80 RE pr. 100 kg, hvilken pris i øvrigt sikrede en passende ligevægt mellem anvendelsen af blød hvede og af majs.

Følgelig bestemte artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 371/67, at medlemsstaterne fra 1. juli 1967, bl.a. for majs bestemt til fremstilling af stivelse, skulle yde en produktionsrestitution, der pr. 100 kg var lig med forskellen mellem tærskelprisen for majs og 6,80 RE.

I forordning nr. 1060/68 af 24. juli 1968 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordningerne nr. 367/67 og nr. 371/67 med hensyn til produktionsrestitution for majs til forarbejdning til grove og fine gryn samt for majs og blød hvede til forarbejdning til stivelse og kvældemel (EFT 1968 II, s. 347) anførte Kommissionen, at Rådet i forordning nr. 371/67 havde fastslået, at under hensyn til de relationer, der fremkommer mellem producentpriser for råstoffer, og til muligheden for at erstatte det ene af disse to produkter med det andet, burde der opretholdes balance i forholdet mellem priserne på disse produkter; da der for kartoffelstivelse var blevet fastlagt et system med forudbetaling af produktionsrestitution, fandt Kommissionen, at for ikke at stille den ene industri ringere end den anden burde systemet med forudbetaling af produktionsrestitution — bl.a. for majs der anvendes som råvare i stivelsesindustrien — gøres almindeligt.

Bliver der af en stivelsesproducent, som er i besiddelse af majs til fremstilling af stivelse, fremsat anmodning herom med dokumentation for, at majsen befinder sig i hans lokaler eller er under officiel kontrol, giver den medlemsstat, der skal yde produktionsrestitutionen, i medfør af artikel 1 i forordning nr. 1060/68 producenten en forudbetaling af restitutionen, der højst svarer til forskellen pr. 100 kg

majs mellem tærskelprisen for majs ved produktionsårets begyndelse og 6,80 RE.

Forordningens artikel 2 bestemmer, at forudbetaling er betinget af, at producenten af stivelse stiller en sikkerhed, der garanterer forarbejdningen af majsen til stivelse, og at medlemsstaten til stivelsesproducenten erlægger forudbetalingen inden for en frist af højst 30 dage fra det tidspunkt, på hvilket han fremlagde dokumentation for, at majsen befandt sig i hans lokaler eller under offentligt tilsyn.

Artikel 3 i forordning nr. 1060/68 bestemmer, at under hensyntagen til den gældende tærskelpris for majs i den måned, hvor forarbejdningen finder sted, udbetales produktionsrestitutionen til producenten inden for de 30 dage efter den dag, på hvilken denne har fremlagt dokumentation for, at majsen er forarbejdet.

Forordning nr. 371/67 blev ophævet ved Rådets forordning nr. 1132/74 af 29. april 1974 om produktionsrestitutioner inden for korn- og rissektoren (EFT L 128, s. 24), som trådte i kraft den 1. august 1974.

For så vidt angår produktionsrestitutioner for kornstivelse, bestemmes det i forordningens artikel 1, at medlemsstaterne yder en produktionsrestitution, bl.a. til majs bestemt til stivelsesfremstilling, der er lig med forskellen pr. 100 kg mellem tærskelprisen for majs og 8,20 RE (og ikke længere 6,80 RE).

I artikel 2, stk. 1, i Kommissionens forordning nr. 2012/74 af 30. juli 1974 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 1132/74 om produktionsrestitutioner for stivelsesholdige varer (EFT L 209, s. 44) bestemtes, at produktionsrestitutionerne udbetaltes til producenten af majsstivelse, når han beviser, at det pågældende basisprodukt er blevet anbragt under officielt tilsyn af det kompetente organ, der udpeges af medlemsstaterne, og når han erklærer sig villig til på forlangende at fremskaffe alle de oplysninger, der er nødvendige til dette tilsyn.

Ifølge artikel 2, stk. 3, fastsættes produktionsrestitutionen under hensyntagen til den tærskelpris, der er gældende den dag, hvor ansøgningen om anbringelse af basisproduktet under officielt tilsyn godkendes, og den betales senest 30 dage efter dagen for ansøgningens godkendelse. Restitutionen justeres i givet fald senere efter den tærskelpris, der er gældende i forædlingsmåneden.

Selskabet Roquette frères, Lestrem (Pas-de-Calais), anbragte inden 1. august 1974 et parti majs under officielt tilsyn, som først blev forarbejdet i august og september s.å. I medfør af forordning nr. 1060/68 modtog selskabet inden 1. august 1974 forudbetaling af restitutionen, som blev beregnet på grundlag af forskellen mellem tærskelprisen på 160,65 RE pr. ton og forsyningsprisen på 68 RE pr. ton.

Med virkning fra 1. august 1974 blev tærskelprisen nedsat til 106,60 RE pr. ton, mens forsyningsprisen i medfør af artikel 1, i forordning nr. 1132/74 steg fra 68 til 82 RE pr. ton.

Selskabet Roquette mente, at for majs, der var anbragt under tilsyn inden den 1. august 1974 og forarbejdet senere, skulle produktionsrestitutionerne være lig forskellen mellem den nye tærskelpris på 106,60 RE og den gamle forsyningspris på 68 RE, hvorimod det kompetente nationale organ Office national interpro-

fessionnel des céréales (ONIC) besluttede at anvende den nye forsyningspris på 82 RE.

Ved dom af 22. april 1980 frifandt Tribunal administratif de Lille ONIC for selskabet Roquette's påstand om et beløb på 3 615 399,50 FF i produktionsrestitution for forarbejdning af majs til stivelse i august og september 1974. Tribunal administratif fandt, »at da fremstilling af stivelse var en forudsætning for udbetaling af restitutionen, bør størrelsen af restitutionen fastsættes i forhold til den tærskelpris og den forsyningspris, som gælder på forarbejdningstidspunktet, selv om de beløb, som var ydet producenten som forudbetaling, var beregnet på grundlag af de tidligere priser«.

Den 22. juli 1980 indbragte selskabet Roquette den af Tribunal administratif de Lille afsagte dom for den franske Republiks Conseil d'État's tvistemålsafdeling.

Sagen blev henvist til tvistemålsafdelingens 2. og 6. underafdeling, som fandt, at det for at afgøre tvisten var nødvendigt at fastslå, om der ifølge artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 2012/74 skal tages hensyn til svingninger i såvel tærskelprisen som i forsyningsprisen eller kun til svingninger i tærskelprisen, og såfremt dette er tilfældet, om artikel 2, stk. 3, er forenelig med forordning nr. 1132/74.

Følgelig besluttede tvistemålsafdelingen ved dom af 15. oktober 1982 afsagt i medfør af EØF-traktatens artikel 177 at udsætte sagen på Domstolens afgørelse om fortolkningen og gyldigheden af artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 2012/74.

Den af Conseil d'État's tvistemålsafdeling afsagte dom er registreret på Domstolens justitskontor den 9. december 1982.

I henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen er der den 23. februar 1983 indgivet skriftlige indlæg af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved dens juridiske konsulent Jean-Claude Seché og den 3. marts 1983 af selskabet Roquette ved advokat Paul-François Ryziger, Paris.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

Ved kendelse af 20. april 1983 afsagt i medfør af procesreglementets artikel 95, stk. 1 og 2, har Domstolen besluttet at henvise sagen til anden afdeling.

II — Skriftlige indlæg indgivet til Domstolen

Sagsøgeren i hovedsagen, *selskabet Roquette*, har erklæret at være fuldt vidende om, at den dom, der af Domstolens første afdeling blev afsagt den 15. december 1982 (Maizena 5/82) i det væsentlige gik selskabet imod; selskabet har imidlertid insisteret på, at problemet gøres til genstand for fornyet behandling.

Dels har præmis 16 i Domstolens dom af 12. juli 1977 (Hoffmann's Stärkefabriken, sag 2/77, Sml., s. 1375) nemlig foregrebet behandlingen af sagens realitet til gunst for sagsøgeren i hovedsagen; dels er det nærmest uforståeligt, at man har fundet det nødvendigt at ændre forordning nr. 2012/74 ved

Kommissionens forordning nr. 10/75 af 31. december 1974 (EFT 1975, L 1, s. 24), hvis førstnævnte i sin oprindelige form havde den betydning, som Kommissionen tillægger den.

Problemet er i virkeligheden et spørgsmål om fortolkningsmetode, idet det ikke er umuligt, at Kommissionen begik en fejltagelse ved affattelsen af forordning nr. 2012/74, men forordningens ordlyd bør have forrang. De erhvervsdrivende kan ikke kaste sig ud i formodninger om Kommissionens skjulte hensigter.

Forordning nr. 2012/74 bør efter sagsøgerens opfattelse fortolkes således, at den forsyningspris, der skal tages hensyn til ved fastsættelse af restitutionen, som er lig med forskellen mellem tærskelprisen og forsyningsprisen, er den, som gælder på tidspunktet for anbringelse under tilsyn. Kommissionen var bemyndiget til at udstede den omtvistede forordning i medfør af de beføjelser, som den havde fået tildelt efter artikel 5 i forordning nr. 371/67 og artikel 26 i forordning nr. 120/67.

Kommissionen har fastslået, at de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag helt igennem kan sammenlignes med omstændighederne i sag 5/83 (Maizena), hvori Domstolen afsagde dom den 15. december 1982. Det problem, som er forelagt Domstolen i de to sager, er i det væsentlige identiske, når henses til tre forskelle, for så vidt angår den måde, hvorpå spørgsmålene er stillet; Domstolens besvarelse af de spørgsmål, som blev forelagt i sag 5/82, er mere bredt formuleret end det fortolkningsspørgsmål, som Conseil d'État har forelagt, men det udgør klart en tilfredsstillende besvarelse af spørgsmålet.

For så vidt angår gyldigheden af forordning nr. 2012/74, som fortolket af Domstolen, fremgår det klart af sag 5/82, at den ikke kan anfægtes. I præmis nr. 23 har Domstolen nemlig fastslået, at »gennemgangen af det forelagte spørgsmål intet har frembragt til støtte for påstanden om, at det er i strid med fællesskabsretten at tage de satser, der er gældende på tidspunktet for forarbejdningen af majsen, i betragtning ved beregningen af restitutionen«.

Efter Kommissionens opfattelse bør de af Conseil d'État forelagte spørgsmål besvares således:

1. Såvel ifølge de fællesskabsbestemmelser, som var i kraft indtil 31. juli 1974, som ifølge de bestemmelser, som gjaldt efter denne dato, skulle produktionsrestitutionerne for majs til forarbejdning af stivelse være lig forskellen mellem tærskelprisen og forsyningsprisen på grundlag af disses størrelse på tidspunktet for forarbejdningen af majsen.

2. Gennemgangen af det af Conseil d'État forelagte spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af Kommissionens forordning nr. 2012/74 af 30. juli 1974 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 1132/74 om produktionsrestitutioner for stivelsesholdige varer.

III — Mundtlig forhandling

Parterne i hovedsagen og Kommissionen har givet afkald på at afgive mundtlige indlæg i det retsmøde, som var fastsat til den 30. juni 1983.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 7. juli 1983.

Præmisser

1 Ved dom af 15. oktober 1982, indgået til Domstolen den 9. december 1982, har Frankrigs Conseil d'État i medfør af EØF-traktatens artikel 177 stillet en række præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen, subsidiært gyldigheden, af artikel 2, stk. 3, i Kommissionens forordning nr. 2012/74 af 30. juni 1974 om gennemførelsesbestemmelserne til forordning nr. 1132/74 om produktionsrestitutioner for stivelsesholdige varer (EFT L 209, s. 44).

2 Spørgsmålet er rejst under en sag for nævnte ret mellem selskabet Roquette frères og Office national interprofessionnel des céréales (ONIC), i hvilken Roquette frères har nedlagt påstand om betaling af 3 615 399,50 FF i produktionsrestitution for majsstivelse forarbejdet af majs i august og september 1974.

3 Det fremgår af sagen, at Roquette inden 1. august 1974 anbragte et parti majs under officielt tilsyn, som blev forarbejdet i august og september s.å. Tvisten opstod som følge af den omstændighed, at der på det pågældende tidspunkt på en gang indtrådte en ændring i begge de priser, som ligger til grund for restitutionsbeløbet, nemlig tærskelprisen og den såkaldte »forsyningspris«, som blev fastsat i artikel 1 i Rådets forordning nr. 1132/74 af 29. april 1974 om produktionsrestitutioner inden for korn- og rissektoren (EFT L 128, s. 24), idet restitutionsbeløbet svarer til forskellen mellem de to priser. Mens tærskelprisen blev nedsat på det pågældende tidspunkt, steg forsyningsprisen i medfør af forordning nr. 1132/74 den 1. august 1974 fra 6,80 til 8,20 RE pr. 100 kg.

4 ONIC tog ved fastsættelsen af restitutionsbeløbet begge disse prisændringer i betragtning. Roquette har ikke bestridt tilpasningen til tærskelprisen, men har anført, at Kommissionens forordning nr. 2012/74 — som i artikel 2, stk. 3, bestemmer, at restitutionen justeres efter svingninger i »tærskelprisen«, som har fundet sted mellem tidspunktet for anbringelse under officielt tilsyn og forarbejdningstidspunktet — ikke indeholder en tilsvarende bestemmelse, for så vidt angår en eventuel ændring af forsyningsprisen. Som følge heraf

har Roquette gjort gældende, at restitutionen skal beregnes dels på grundlag af den tærskelpris, som gjaldt på forarbejdningstidspunktet, dels på grundlag af den forsyningspris, som gjaldt på tidspunktet for anbringelse under officielt tilsyn.

5 Det er for at afgøre denne tvist, at Conseil d'État har anmodet Domstolen principalt om en fortolkning af artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 2012/74, subsidiært om at statuere, hvorvidt bestemmelsen er forenelig med Rådets forordning nr. 1132/74, såfremt det måtte vise sig, at der ved fastsættelsen af restitutionsbeløbet udelukkende skal tages hensyn til ændringen af tærskelprisen.

6 Som udtalt af Domstolen i dom af 15. december 1982 i en sag, som i det væsentlige er identisk med den foreliggende, (sag 5/82, *Hauptzollamt Krefeld* mod *Maizena GmbH,* Sml. 1982, s. 4601), har fællesskabsreglerne om produktionsrestitutioner for stivelse fremstillet af majs hjemmel i Rådets forordning nr. 120/67 af 13. juni 1967 om den fælles markedsordning for korn (EFT 1967, s. 29), som indførte restitutionsprincippet.

7 Princippet blev for første gang gennemført ved Rådets forordning nr. 371/67 af 25. juli 1967 om fastsættelse af produktionsrestitutioner for korn- og kartoffelstivelse og kvældemel (EFT 1967, s. 196) samt ved Kommissionens forordning nr. 1060/68 af 24. juli 1968 om fastsættelse af visse gennemførelsesbestemmelser til forordningerne nr. 367/67 og 371/67 med hensyn til produktionsrestitution for majs til forarbejdning til grove og fine gryn samt for majs og blød hvede til forarbejdning til stivelse og kvældemel (EFT 1968 II, s. 347). I artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 371/67 bestemmes, at restitutionen for majs skal være lig med forskellen mellem tærskelprisen pr. 100 kg majs og en garanteret forsyningspris på 6,80 RE. Ifølge forordning nr. 1060/68 blev der ydet en forudbetaling af produktionsrestitutionen beregnet på grundlag af tærskelprisen ved produktionsårets begyndelse. Beløbet blev udbetalt inden for en frist af højst 30 dage fra det tidspunkt, på hvilket stivelsesproducenten havde anmodet herom og fremlagt dokumentation for, at den majs, som skulle forarbejdes til stivelse, var anbragt under officielt tilsyn, mens restitutionen (artikel 3) blev beregnet under hensyntagen til den

gældende tærskelpris på det tidspunkt, hvor majsen forarbejdedes til stivelse, og udbetalt inden for 30 dage efter den dag, på hvilken producenten havde fremlagt dokumentation for, at forarbejdning af kornet havde fundet sted. Den i disse forordninger fastsatte ordning gjaldt indtil 31. juli 1974, da den med virkning fra 1. august 1974 blev afløst af en ny ordning i henhold til forordningerne nr. 1132/74 og 2012/74.

8 Rådets forordning nr. 1132/74 afviger fra forordning nr. 371/67 derved, at restitutionen fremover svarer til forskellen mellem tærskelprisen for 100 kg majs og en garanteret forsyningspris på 8,20 RE. Kommissionens forordning nr. 2012/74 har ændret de nærmere bestemmelser for restitutionen, idet forudbetalingsordningen ophævedes, og det bestemmes i artikel 2, at produktionsrestitutionen fastsættes under hensyntagen til den tærskelpris, der er gældende den dag, basisproduktet anbringes under officielt tilsyn, idet der dog foretages en justering, såfremt denne pris ændres, inden majsen forarbejdes til stivelse.

9 Det skal bemærkes, at artikel 3 i forordning nr. 1060/68 og artikel 2 i forordning nr. 2012/74 begge i virkeligheden lægger samme dato til grund ved fastsættelsen af den tærskelpris, som skal anvendes ved beregningen af restitutionen. Ved i artikel 2, stk 3, at fastsætte, at restitutionen »i givet fald [justeres] senere efter den tærskelpris, der er gældende i forædlingsmåneden«, tages der også i forordning nr. 2012/74 på afgørende måde hensyn til den tærskelpris, som gælder på forarbejdningstidspunktet.

10 Selv om det er rigtigt, at for så vidt angår forsyningsprisen, havde fællesskabsretten ikke — inden Kommissionens forordning nr. 10/75 af 31. december 1974 om ændring af forordning nr. 2012/74 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende produktionsrestitutioner inden for korn- og risssektoren (EFT 1975, L 1, s. 24) — udtrykkelig løst problemet vedrørende de konkrete virkninger af de prisændringer, som finder sted mellem tidspunktet for majsens anbringelse under officielt tilsyn og tidspunktet for forarbejdningen, fremgår det ikke desto mindre af de samlede bestemmelser vedrørende produktionsrestitutionen for stivelse, som er trådt i kraft siden 1967, at restitutionen beregnes på grundlag af den på forarbejdningsdagen gældende sats. I modsætning til tærskelprisen, som fastsættes månedsvis, hvorfor det

har været nødvendigt i forordning nr. 2012/74 at tilføje et forbehold om justering, fastsættes forsyningsprisen af Rådet for et ubestemt tidsrum, idet der ikke foretages nogen ændring, inden dette besluttes af Rådet. Da der ikke findes nogen udtrykkelig bestemmelse vedrørende den forsyningspris, som skal anvendes ved beregningen af restitutionen, skal den naturligvis fastsættes på grundlag af den dato, som tages i betragtning, for så vidt angår tærskelprisen.

11 Roquette har for Domstolen anført, at det kan udledes af Domstolens dom af 12. juli 1977 *(Hoffmann's Stärkefabriken,* sag 2/77, Sml. 1977, s. 1375), at den dato, som skal lægges til grund ved beregningen af restitutionen, nødvendigvis er datoen for anbringelse under officielt tilsyn.

12 Det skal imidlertid bemærkes, at det i den pågældende passage i den af Roquette anførte dom udelukkende nævnes, dels at produktionsrestitutionen betales, dels at beløbet fastsættes på det tidspunkt, hvor den berettigede dokumenterer, at basisproduktet er anbragt under officielt tilsyn, jfr. artikel 2, stk. 1 og 3, i forordning nr. 2012/74. Da den samme artikel indeholder et forbehold om justering af restitutionen, kan det ikke på grundlag af ovennævnte passage hævdes, at forarbejdningsdagen ikke skal tages i betragtning ved fastsættelse af restitutionsbeløbet.

13 Til støtte for sit synspunkt har Roquette yderligere anført den omstændighed, at Kommissionen ved ovennævnte forordning nr. 10/75 senere ændrede ordlyden af artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 2012/74, idet bestemmelsen fremover gælder for alle de beløb, som er omfattet af Rådets forordning nr. 1132/74, således at bestemmelsen herefter gælder ændringer af såvel tærskelprisen som forsyningsprisen. Det er næppe sandsynligt, at denne bestemmelse var påkrævet for at ændre den tidligere forordning, hvis denne oprindelig havde den af ONIC og Kommissionen tillagte betydning.

14 Det fremgår af den ordning, som er fastsat i de pågældende forordninger, samt af disses økonomiske formål, at da der er tale om at give producenterne mulighed for at sælge majsstivelse til en konkurrencedygtig pris, skal juste-

ringen foretages under hensyntagen til de priser, som er gældende på tidspunktet for forarbejdningen og ikke på tidspunktet for anbringelse under tilsyn. Det kan således fastslås, at den ordning, som udbydes i forordning nr. 10/75, allerede kunne udledes af bestemmelserne i forordning nr. 2012/74.

15 Det første af Conseil d'État's spørgsmål bør således besvares derved, at artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 2013/74 skal fortolkes således, at produktionsrestitutionen for majs, som er forarbejdet til stivelse, skal være lig forskellen mellem den tærskelpris og den forsyningspris, som var gældende den dag, da majsen blev forarbejdet.

16 Som følge af dette svar findes det ufornødent at besvare det subsidiære spørgsmål, om den nævnte bestemmelse er forenelig med forordning nr. 1132/74.

Sagens omkostninger

17 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (anden afdeling)

vedrørende de spørgsmål, som Frankrigs Conseil d'État har forelagt ved dom af 15. oktober 1982, for ret:

Artikel 2, stk. 3, i Kommissionens forordning nr. 2012/74 af 30. juli 1974 om gennemførelsesbestemmelserne til forordning nr. 1132/74 om produktionsrestitutioner for stivelsesholdige varer skal fortolkes således,

at produktionsrestitutionen for majs, som er forarbejdet til stivelse, skal være lig forskellen mellem den tærskelpris og den forsyningspris, som var gældende den dag, da majsen blev forarbejdet.

Pescatore Due Bahlmann

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 22. september 1983.

Justitssekretæren
efter bemyndigelse

H. A. Rühl

Ekspeditionssekretær

P. Pescatore

Formand for anden afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT S. ROZÈS FREMSAT DEN 7. JULI 1983 [1]

Høje Domstol.

Domstolen har fået forelagt en anmodning om præjudiciel afgørelse fra Den franske Republiks Conseil d'État, som ved dom af 15. oktober 1982, registreret på justitskontoret den 9. december 1982, har anmodet Domstolen om at udtale sig om fortolkningen og gyldigheden af artikel 2, stk. 3, i Kommissionens forordning nr. 2012/74 af 30. juli 1974 [2].

I — De omstændigheder, som har givet anledning til den tvist, som er indbragt for Conseil d'État, er følgende:

Inden den 31. juli 1974, da høståret for majs sluttede, anbragte Roquette et parti majs under officielt tilsyn. Majsen blev senere forarbejdet til stivelse, nemlig i august og september 1974.

Ifølge Rådets forordning nr. 1125/74 af 29. april 1974 [3] begynder høståret for *majs* den 1. oktober og slutter den 30. september i det følgende år. Forordningens artikel 2 opretholdt dog den 1. august 1974 som begyndelsesdato for høståret 1974/75.

1 — Oversat fra Fransk.

2 — EFT L 209 af 31. 7. 1974, s. 44, om gennemførelsesbestemmelser — for så vidt angår produktionsrestitutioner for stivelsesholdige varer — til Rådets forordning nr. 1132/74 af 29. 4. 1974 om produktionsrestitutioner inden for korn- og rissektoren, EFT L 128 af 10. 5. 1974, s. 24.

3 — EFT L 128 af 10. 5. 1974, s. 12; forordningen trådte i kraft den 1. 8. 1974.